

добно нѣщо е пакъ немислимо. Прочее твърдѣ много ме караше това нѣщо да мисля и разсждавамъ за общата руска политика къмъ славянскитѣ народи и държавици, зависящи отъ Турция. Ний сѣкога сме мислили, вѣреали и се надѣвали на Русия, но защо тя въ такива идентични случаи ни е даже бъркала и спирала нашитѣ национални идеали. Може да се каже, ний нѣмаме право да появяваме нови, голѣми идеи и стремления за насъ и славянството въобще, но когато Русия предприеме една идея и започне да дѣйствува за изпълнението ѝ, и ний се повлечемъ по нея, защо тогава тя ни бърка и спира. Оставямъ това на страна. Искяхъ само да кажа искрено впечатленията си, произведени отъ факти, на които съмъ билъ свидѣтель.

Слѣдъ плачевнитѣ неразбории, които докараха комитетскитѣ работи въ такова разстройство, азъ се бѣхъ вече рѣшилъ да замина за Букурещъ и поемна самъ да карамъ работитѣ напредъ.

Отидохъ въ Букурещъ, срѣцнахъ се съ едного и друго отъ нашитѣ членове на Комитета, виждамъ ги равнодушни. Прѣдставлявамъ имъ, да започнемъ отъ ново нашитѣ комитетски дѣйствия, както бѣхме започнали отъ начало. Андрѣевъ ми каза, че нѣма вече такива комитетски работи, за каквито му говоря, сичко е обнародвано, и че всѣкий родолюбецъ бѣлгаринъ е комитетъ, както наричатъ днесъ турцитѣ бѣлгарина *комита*.

Оставихъ ги сички на страна и започнахъ да издавамъ в. „Народность“ самъ на моя смѣтка въ духътъ на първий таенъ централенъ Комитетъ. Заловихъ се сериозно съ работата, влѣгохъ въ сношение съ комитетитѣ, които още съществуватъ; явихъ имъ и помолихъ ги да работятъ чиврьсто за напредъ, и да се стараятъ да основатъ комитети въ тѣхнитѣ близни села и прочее, — и че централний комитетъ започна сериозно своята работа.

Понеже нашия комитетъ имаше за главна цѣль пропагандата за едно общо въстание въ Бѣлгария, азъ помислихъ за необходимо, да влѣга въ сно-